

Кусає кожного тижня під неділю

По подіях у Комарнянщині

Польське «Стронніцтво Людове» веде по наших селах оживлену акцію, підбунтовуючи до рільничих страйків, які в Комарнянщині закінчилися криваво.

Пос. Витвицький до пос. Тершаковця: Чи ми, пане товаришу, дещо не запізно догадалися приїхати на наше село?!...

Філія «Просвіти»

зачинає свою улюблену дрімочку, щоб, як дехто в Любачеві каже, сало завязалося. Зрештою по невеликій роботі потужний «шлюмерок» не зашкодить. Доброю стороною філії є теж кризовий довжок, яким ніхто не турбується, мовляв, кризис, а зрештою девальюація не за горами. — Не має теж філія урядовця лиш тому, бо в Любачеві прийшли до переконання, що він лише дурно плентається попід ноги й заваджає.

Читальня «Просвіти»

від того часу, як живе в конкубінаті й під одним дахом зі «Зорею» зачервоніла п'ятикутною зіркою «великаво слашайшаво Сталіна», що аж любачівські жидки руки зтирають. Любачівське підсметання враз зі сметаною вважає за відповідне до читальні не належати, мовляв, хто би тим всім вкладкам раду дав. Зрештою нехай там люди червоніють, поки молоді — на старість напевно будуть «пожондні». Реферати в читальні дають воробці на комині. Сходина членів відбувають більш врочисто на корзі.

«Союз Українок»

є здається самотнім крім кооп. «Поміч» найцікавішим товариством у Любачеві. Союз цей підсилює своєю моторовою й магнетичною силою всі інші «союзи». Праця члениць обмежується до збірок. Впрочім любачівські українки мають теж кандидатку на члена товариства в особі Мґра В. Мисяка, що то завзято виконує функції голови. Дехто твердить, що любачівський «Союз Українок» держить п. Мисяка за мужеського члена для замаркування своєї симпатії й прив'язання до мужеського пола. Комар, однак, радить п. Мисякові при виконуванні функцій голови Т-ва виступати більш конспіративно, вбираючи гуфровану спідничку або принайменше плахту на голову. Ніяк не радить «Комар» голові С. У в Любачеві ходити втертими стежками бувшої голови з чолобитнями, бо можна голову розбити.

Т-во «Молода Громада»

є найкращим світової слави паперовим товариством, що заснуло твердим молодечим сном. Дехто каже, що в Любачеві того товариства не треба, бо як хто хоче напрацюватися, той при дзьобанню бульб наробиться, не конче аж в М. Громаді.

Філія Т-ва «Сільський Господар»

зробила велику помилку, що не вибрала головою котрогось зі знаних любачівських спеців від банкруцтва, булаби скорше скінчилася, а так мучить себе й людей. Зрештою рацію має п. др. Дякупчак, мовляв, як вже «Сільський Господар» то обов'язково повинен бути на селі, а не в місті ще й в такому, як Любачів, таж мішухи на сільській роботі не визнаються. Вбираючи голову, З. Збори забули про одно, що силуваним конем далеко не заїдеш, так є й з головою «Сільського Господаря». — Випадає ще похвалити п. Ю. Бішка що зобов'язався зорганізувати молочарні, але молоко вже сквасніло й зробився сир, а п. Бішка, з молочарнею не видати. Ой нема то як сир та ще й змудрільий.

Повітовий Комітет УНДО

цього року мав трох кандидатів на голову, а саме др. Станька, др. Ардана й др. Кульчицького. Перший відпав перед вибором зі страху, анужи хто подумав, бо то... сниться береза, лоза, гай... Ні-ні страх велика сила. — Др. Ардан на свій власний внесок, щоб його вибрати головою, дістав лиш один свій власний голос. А др. Кульчицький морочить собі голову з УНДО-м, мовляв, скликувати засідання, чи ні й нащо? Та правда!

Кооп. «Поміч»

повинна була вже при народинах назватися «Немічю». Кооператива ця, це найбільша циркова інституція Любачева, що потрясла нервами й сумлінням не одного любачівця. Директор кооперативи інж. Михальчишин виказав при погребанні цієї кооперативи небуденний ліквідаційний хист. — Хтоб хотів у себе зліквідуватися поручаємо випробувану силу. Обурювався дехто, що кооперативу зліквідовано в 1934. р., а членів повідомлено щойно в січні 1936. р. Зовсім зрозуміло, директори боялися, щоб слабкі на серце члени під першим враженням жалю не повмирали. Що фірми урядували піби то в кооперативі, та забрали звіттам преріжний товар, то це також ясне, бо хтож має більші заслуги перед кооперативою як не фірми. — Зрештою не мають любачівці чого нарікати, застрики й лікарі були добрі, але що Любачів не доріс до кооперативи, доказав п. Михальчишин. Зрештою є «викоханий» Лемпель, що потребує мати щастя полагоджувати всі закупи б. директорів. Всі Кравси, Лікули, Козорізи й Станьки можуть вдоволитись апетитом на покупців. Довідується «Комар», що зі сорому любачівці відновляють кооперативу. Славно, але радимо наперед вже, кандидатам на директорів відмагнетизувати пальці та вимити лізлем. Може піде, варто попробувати.

«КУСЕНЬ» ПРОМОВИ п. МАДИЧА ГОЛОВИ «СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАря» В ОЛЕШИЧАХ НА ЗАЛОЖЕННІ ПОЛЬСКО-РУСЬКОЇ МЛІЧАРНІ

Панове й хлопі й браці міщани!

Нізмерна радощь стала мі в гардлі. Скомпани естем в вельгей радощці, жисьце ме вибралі до ради надзорчей млічарні. Я будзем вам помагав вшисткімі ногами.

Цешісі нізмєрні, жи можеми юж раз помешаць наше польське й руске млечко. До того часу скоросмо де іно влялі до купи зарасе нам робюв сир або з вашого або з нашого. Пачцісі на українске млічарні, вони сі доробяйов вельгіх піньондзи, а ми з того німамі ніц. Дятого я в радї надзорчий будзем вам помагав і врещце доробімисе вельгєго масла, ктури мі биз цале жице буде по голові текло. — Нех жие млічарня.

Підслухав га-га-сим

—о—

КІСТЯК

— Тату, що то є кістяк?

— Кістяк? Ну, якби тобі це сказати? Це є кооператива «Поміч» в Любачеві без товарів.

—о—

В ЛЮБАЧІВСЬКІМ ГОТЕЛІ

— О, в цій кімнаті спав одну ніч Хмельницький!

Гість: Ой, здається мені, що і я тут довше не видержу!

—о—

З ЛЮБАЧЕВА

— А вам що сталося?

— Нічого! Вертаюся з ліквідаційних зборів кооперативи «Поміч».

Навхрест Любачева

Каварня — всеобщий котьолок

Має Львів свою Де Ла Пе, Любачів знову свою «Американку». Любачівцям там так добре, як в небі. Як в ковчезі Ноя, там всі професії, всі народності й різні напрямки годяться. Чуються, як сливка в меді. Рай тай годі! Одно лиш, що жадна народність не цвенькає там так язиком, як наша. Ніхто теж так не горбиться. Зрештою у всеобщому котьолку чи може бути інакше? Видно, що ні.

Спорт

Спорт у Любачеві стоїть дуже високо. Спортова культура розвинена передусім в клубі, що зветься з італійська «вихилясто». Головують в ньому на переміну то др. Ардан, то інж. Михальчишин, то знов інші. Залежить, хто кого в криволінійних дужаннях ходів пережене. Модний є теж спортовий танець «гоп-сюп-добре ту добре там». — Має теж Любачів спортовий кружок, що любить битись камінням з олешицьким «Збручем».

Преса

Спеціально українська преса прихильників у Любачеві не має. — Коня з хвостом тому, хто начислив би десять передплатників щоденної газети — очевидно української. Всежтаки погляд на пресу, що в ній зачитується любачівська сметанка нещодавно радикально змінився. А саме «Век» частинно замінено «Малим Дзеніком». Поступ, хоч куди.

Швендербаль

Кожний, хто лише може обовязково уряджує застави. Поліціанти, коминярі, корпоранти, дефравданти, а навіть ярмарочні «доліняжі» нещодавно здобулися на свій балісько. Любачівці не вибирають. Всюди ідуть гурмою! Поліціанти то поліціанти, щоб лиш музика.

Модні пісні

Донедавна в Любачеві панував шлягериско «Мястечко-Белз». Відтижня вперто форсують миліше для уха, а самі: «кік бурці», «кік твоя Рухці роби фік», а також «ішли пані на спацир, а за ними офіцір, а за ними капрالی». У Львові напевно таких нема.

Децентралізація

На перекір всьому світові Любачів децентралізується. Повітовий Союз Кооператив утік, до такої не повітової діри, як Олешиці. Дісгнор! Кажуть теж, що всі ліпші лепети теж пішли на провінцію, а в Любачеві остали маківки.

«Генек-Генек де вудка?»

Накаламутили любачівські рибалки води тай рибку ловили. Замість риби останньо наловили такого ба-

гажу, що самі прорізались і вудки погубили. Осталось лиш рибачьке негодування «Генек-Генек де вудка?» Люди вже помудрили й вода чиститься.

Кінець

Кінець такий, що в Любачеві треба, міцної березової каші, та букової дезинфекції. Інакше, шкода мови! Не одійдегся теж без сильного держи-морди. — Стільки «Комар». На тім теж і його кранка.

Г Люшня.

—o—

СВІЙ ДО СВОГО

— Коли ви йдете до свого skleпу в місті?

— Та як маю мішок лишити, позичити що, змінити, або порадитися, то йду до своїх. Решта купую в жида.

Г Ля.

—o—

ОГОЛОШЕННЯ

Ідучи назустріч загальному бажанню, отвираємо в Любачеві для міста й повіту комарівський шляхтузу.

Взиваємо проте всіх наших прихильників, щоби приводили там дооколичних і місцевих магіків, безбарвних крикунів, дефравдантів та довгорйлих хрунів. Комарівські оператори зовсім безплатно вправлять їм охоронний дріт.

Залічуємо теж паплясті язики, оперуємо розмягчення хребта. З дуже добрим вислідом витягаємо також злюдійські жилки.

Користайте з нагоди!

КОМАР.

МАЛПА

Малий Косич малює звірят.

— Тату, — каже, — стань на хвилиночку на ногах і руках.

— Пощо тобі?

— Та, бо я хочу намалювати малпу.

—o—

ДОБРИЙ ЛІК

— Чи вам лік на прочищення поміг?

— Так, два рази.

— Чому лише два рази?

— А так: раз від восьмої до першої вполудне, а другий раз від другої до восьмої вечором.

—o—

ПІД СУДОМ В ЛЮБАЧЕВІ

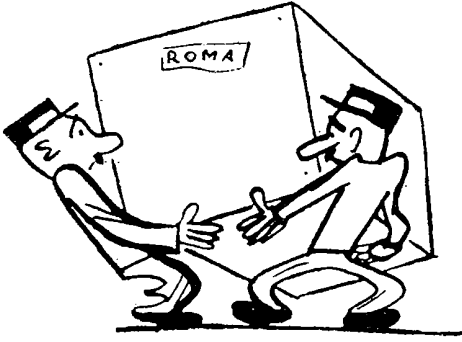
— Не знаєте, куме, чого то місяш Юрдан з Любачева пише всі кавалки до сонду ужендово?

— Та, бо тамтого тижня продав машину з українськими літерами, бо боявся, щоби його жида в канцелярії язиків собі не поломали нашою мовою.

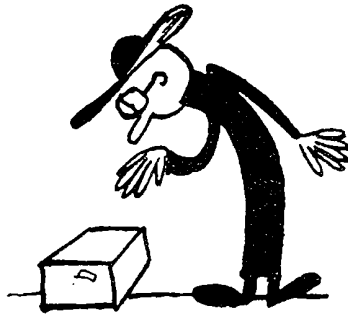
—o—

НАШІ ПРИЯТЕЛІ У РИМІ

В Римі відбулася виставка католицької преси. Завдяки одному москальві, що був у комітеті виставки, наших експонатів було дуже мало, хоч зі Львова висламо велику пачку.

Як виглядала пачка з експонатами перед висилкою на виставку до Риму...

...а як виглядала вона по приїзді

В ШКОЛІ

— Чому морська вода солена? — питає учитель.

— То певно від оселедців — відпалив ученик.

—o—

РІВНІСТЬ

По смерті всі люди є рівні, — сказав філософ.

— Цікаве лише, що треба аж вмерти, щоб та рівність наступила — відповів другий філософ.

—o—

ТОВАРИСТВА МУЗИКІВ

В одному товаристві українських музиків пили «на здоровля!»

Один з присутніх крикнув:

— Хай живе дух Лисенка!

— Тихо, тихо! — відповів другий.

Краще пиймо на своє здоровля. Бо Лисенко довше житиме чим ми!

Політична совганка

При чому тут совганка в таку спеку?

Вибачте, але в політиці не раз так буває; зимою припече, а літом зробиться совганка.

Нашу політичну совганку навів мені на думку один дотеп:

Урядовець спізнився до бюро. Шеф питає про причину.

— Та бо, пане директор, така совганка, що я ледви дійшов. Що стану крок вперед — то два назад!

Шеф дивується:

— То як ви взагалі дійшли?

— Взад, пане директор!

Цей дотеп дуже мені нагадує нашу нормалізацію. Що наші політики зрбляють крок вперед, то їх посувають на два назад.

Ану, попробуйте, панове, йти взад, як цей урядовець!...

Може якраз!

Радуйся, Лемківщино!

Радуйся, бо маєш нового апостольського адміністратора.

У Львові констернація. Як? Чому? Таж ще недавно пішла до Риму телеграма:

«Протестуємо проти окремої апостольської адміністрації... і т. д.

Виявляється, що протест пішов телеграфом без дроту, подорозі захопила його десь над Варшавою буря і поки протест дійшов до Риму, то вже слово «протестуємо» так було zdeформоване, що в Римі відчитали його, як «домагаємося».

Бо що то телеграфувати!

Не ліпше було післати полюдськи, листом і то «рекомандо»?

Щоби там було то було, але ми бодай малиби «рецепіс»!

Мамай.

Порядник для журналістів

На час вакацій по наших редакціях приймають на заступства різних початкуючих журналістів. Щоб їм улешити працю, подаємо кілька вказівок, як писати.

1. Як маєш сумніви, чи якась інформація є правдива, то подай її товстим друком.

2. Правда є річю взглядною і проминаючою. До часу виходу другого числа газети все є правдою.

3. Ніколи не читай скрипту. Надійся на складача: він зробить кілька похибок і все буде в порядку.

4. Як не знаєш чогось напевно, вали сто стрічок. Як знаєш лише десять.

5. Не лінуйся. Добрий помисл не конечно мусить бути твоїм помислом.

6. Між правдою і брехнею є лише вузька смужка. Скажи собі, що цею смужкою є папір, на якому пишеш.

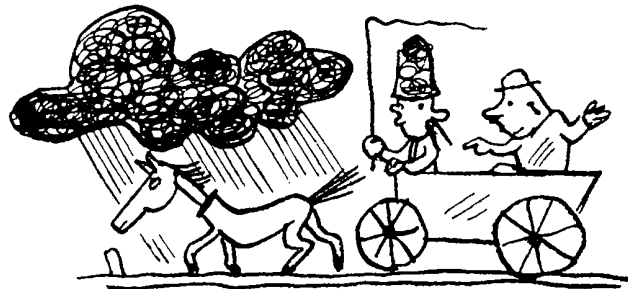
7. Коли ти вагаєшся, чи згодитися на «стрічкове», чи на місячний гонорар, то вибери аквізицію оголошень.

8. Не вюй за власні переконання! Переконання має кожний дурень. Ти — будь добрим журналістом!

М.

—o—

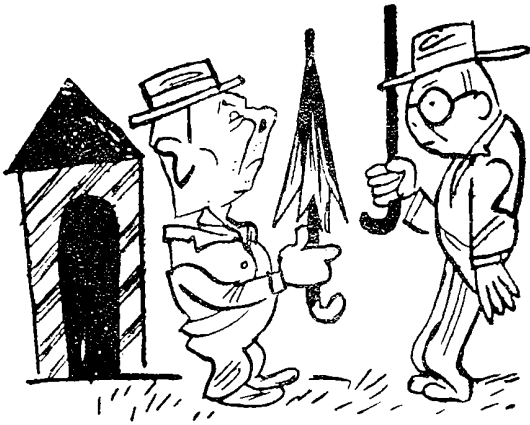
В ДОРОЗІ ДО СЕЛА

Везе селянин панку з міста на село. Нараз панок гукє:

— Газдо! Газдо! Беріть вісьта, бо з правого боку йде буря!...

Міжпартійний літний табор

Зміна варти.

Репорт: — Голшу слухняно, що привів три люда, а сім мільйонів здезертирувало!

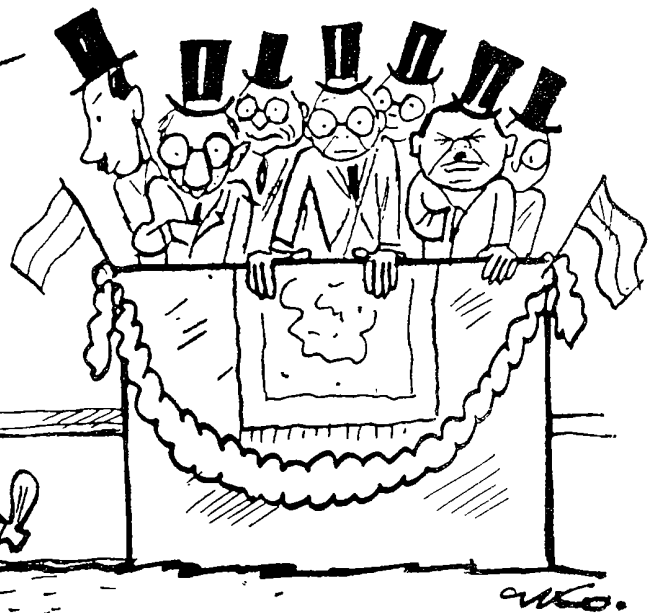

— Відчисли!...

Полезі вправи

»Минажа«.

Дефіляда.

КАЖУТЬ:

Що др. Бабяк, адвокат в Чесанові, виготовив о. Стецишинові позов по польськи лиш тому, бо думав, що отець парох не з нашої віри.

Що чесанівські студенти лиш тому не заглядають до місцевої читальні, бо чекають на обіцяні вербові грушки.

Що о. Макар, парох в Олешичах лиш тому зрезигнував з головства в контрольній комісії місцевої читальні, бо образився, що його не вибрали головою читальні.

Що просвітянський організатор в Чесанові живе лиш духом і добрим словом, бо чесанівські громадяни якраз такого шукали, що світивби порожнім жолудком.

Що др. Микитин, адв. в Чесанові, аж один раз переступив поріг місцевої читальні.

Що з хвилиною, як український склеп в Ярославі перенісся на другу сторону вулиці всі українці ходять противною стороною.

Що дяк Блищак у Ветлині, пов. Ярослав, лише тому співав жидові-прутяреві «многая літа», бо думав зробити його своїм піддячим.

Що Виділ філії Т-ва «Просвіта» в Ярославі шукає такого урядовця, щоби можна було його зложити в «дизорок» та поставити там, де греба.

Що мешканці любачівських периферій «На Пісках» так страшно стараюгся про заложення читальні, що вже два роки просвічаються при келішку в «Рудого».

Що пан Василькевич, учитель в Сухій-Волі, лиш тому відмовляється давати дажки на «Рідну Школу», бо вважає її конкуренційним товариством.

Що на соборчику в Люблинці-Новім, лише тому старалися переконати старенького й неструдженого працівника на народній ниві о. сов. Чарнецького про те, що йому вже не випадає так працювати, бо хотіли о. совітника втягнути на свій дрімливий шлях.

ШИФРА

В часі війни команда одної військової округи зажадала від одного полку піхоти заподання чисел вантажних самоходів.

Приходить телеграма: »27345, 980, 34465, 7856, 1041«. Телеграма помилково попалась у руки шефа військових шифр у генеральнім штабі. Шеф довго мозолився, аж вкінці переслав до штабу переклад шифри, який звучав так:

»Кореанська королівська родина в Манденбурзі заручилась зі смальцем під торпедою«.

—o—

ІНТЕРЕСИ

Піпман оженився і дістав 50 тисяч приданого за жінкою. Була це поважна сума, як твердив тесть. По році не мав Піпман ані сотика.

— Не розумію! — каже тесть. — Мав ти 20.000 довгу. Добре. Лишається 30.000. На урядження помешкання видав ти 10.000. Лишається 20.000. Десять тисяч пішло на удержання. А де ще 10.000? Де ти їх подів?

— Як? А інтересів то я не робив?

—o—

КОДЕКС

Хтось, переглядаючи карний кодекс, зітхнув:

— І як тут жити? Кілька тисяч параграфів проти одної людини!

—o—

ЗАВЕЛИКА КОНКУРЕНЦІЯ

— Чим ви займаєтесь?

— Я тепер безробітний.

— І як вам іде?

— Булоби незле, лише завелика конкуренція.

НЕМОЖЛИВЕ

— Я знав такого маляря, що як нарисував на стіні павутиння, то служниця через пів години змітала її зі стіни, думаючи, що правда.

— Це неможливе.

— Чому? Кажуж тобі, що є такі малярі!

— Але таких служниць нема.

—o—

ПРОХАННЯ

Управа одного галицького живця була примушена прибити на лавки таблички з таким написом:

— Ці лавки є призначені лише для пань. Панів проситьс я ввіливо аж тоді тут сідати, коли вже пані заняли свої місця.

—o—

3 РИСУНКІВ МАЛОГО РОМЦЯ

ПО ЖІНОЧОМУ

До skleпу входить пані і просить показати їй всякого рода полотна. Перекидає все до гори дном, але не може нічого вибрати.

Зветерпеливлений продавець питає:

— Чи ласкава пані хочуть взагалі щось купити у нас?

— Очевидно, що так. Але чому ви ставите такі дивні питання?

— Бо я думав, що пані хочуть якусь інвентуру робити.

— 0 —

В ДОРОЗІ

З нудів почали зі собою розмовляти — незнайомі подорожні в поїзді.

— Вибачте, що скажу вам дещо, але ви є так дуже подібні до одної, мені близької, людини...

— Ну, це можливе!

— Саме до моєї власної жінки. Так якби фотография, цілком подібні — очевидно за виїмком вусів...

— Алеж я не маю жадних вусів!

— Ви ні, але моя жінка.

— 0 —

Самі будуймо собі
РАДІОПРИЙМАЧІ

Точні схеми, монтажові пляни та фахові поради уділяє **БЕЗПЛАТНО**

ПРИ ЗАКУПНІ **„Е-КО“**
КОМПЛЕТНОГО **ЛЬВІВ,**
МАТЕРІЯЛУ **Сикстуська 29**

З провінції замовляти листовно.

БЕЗНАДІЙНЕ

— Мій пане, радо хотів би я мати вас своїм зятем, але з заручинами муsite почекати аж до того часу, коли здастьте іспит!

— Отже ви не робите мені жадної надії?

— 0 —

ПРАЦЬОВИТИЙ

Один емерит проживає на селі. Заїмається пасікою, але з неї невдоволений, нарікає:

— Небагато я з цього маю. Мід повинен рішучо подорожити! Требаж взяти під увагу працю, ту незвичайну працю.

— Ну, добродію, так дуже працювати при тім не потребуєте.

— Але пчоли, пане, пчоли!

— 0 —

ЗАПІЗНО

Книговедець Повітового Союзу в Н., був дещо за грубий у поведінці. Через те директор виповів йому посаду, а на те місце прийняв нового. Була це людина надзвичайно спокійна, чемна, тиха.

По якомусь часі покірливість і добре виховання нового книговодця почало директора денервувати. Не витривав і одного разу закликав його до кабінету:

— Пане, я викинув вашого попередника, бо був неотеса і хам. Але вас теж уже маю забагато. Ви не маєте своєї думки. Ви на все годитеся. Ви є кашка на молоці, не книговедець! Жалую, що я попереднього відправив. Можете собі, пане, шукати іншої посади.

На це новий книговедець скипів і попав у фурию:

Що? Ви знаєте чим ви є? Останною свинею! Ошуканцем, скінченим лотром!!...

Директор поглянув на книговодця і обганяючися руками, відповів:

— Запізно, пане, запізно! Тепер уже жадне підлизування не допоможе!..

— 0 —

ЧЕРЕЗ ПЛІТ...

— Бачите, коли є між нами Ковальська, то чи коли говорила, вона що про мене? Виключене!

— Так, коли щось доброго вона не може про когось сказати, тоді не говорить вона взагалі нічого.

— 0 —

Найбільша у Львові

Фабрика радіо-апаратів

„ЕКРАВОКС“

Іван Гіршінг

Львів, Академічна 11
поручає нозі апарати до сіті
і до батарей на дуже догідних
услівях.

В ЦУКОРНІ

— Ну, але ваше морожене, то смакує так, як поцілуй від мого Василька.

— Очевидно, бо це є першої класи морожене.

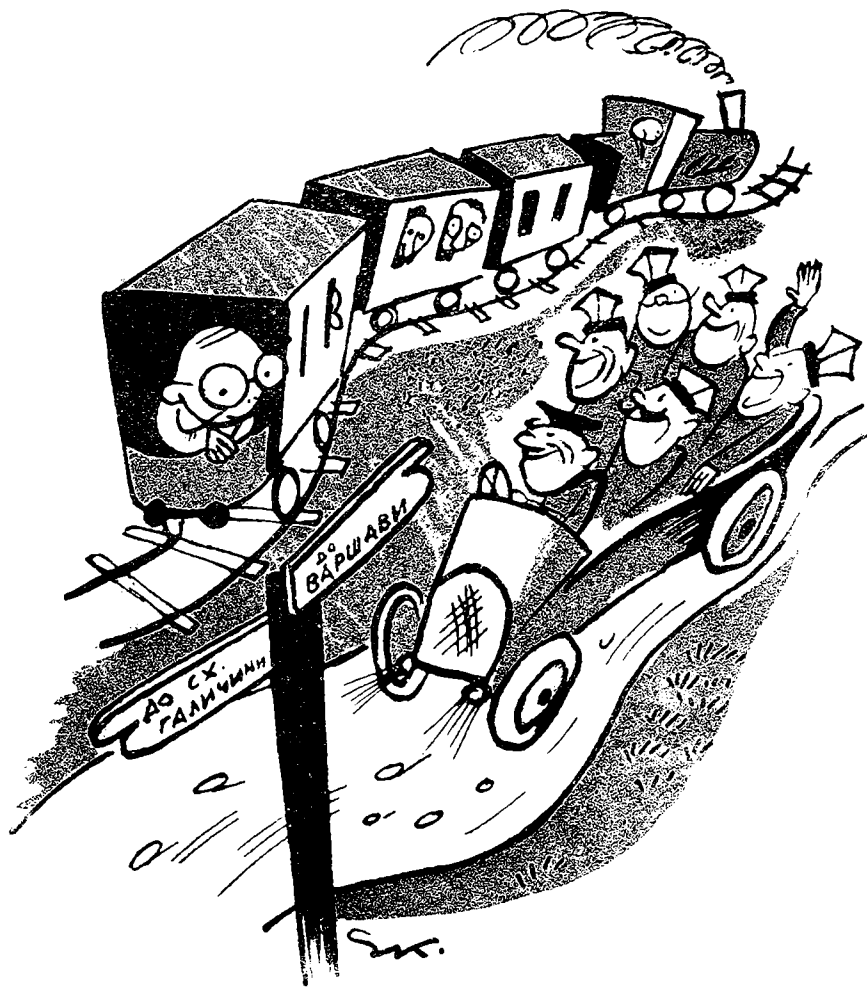
— Цілком противно. Мій Василько є монтером при автобусі і тому завсиди чути його смаровилом і бензиною.

— 0 —

Почтовый платёж записан гуртом.
Należyłość pocztową uiszczono guszałtem
КОМАР, Львів, Косцюшка 1 а.
KOMAR, Lwów, Kościuszkiła.

8

ДВІ ДОРОГИ

Польські людовці до наших послів:
— Ідьте, панове, до Варшави спокійно! Митимча-
сом трохи на ваших селах попрацюємо!

Жадайте всюди тільки правдивих українських

шевських кілків

тільки з цим знаком
одиної україн-
ської фабрики

Дендра
у Львові!

Добре вважайте, бо в продажі по-
являються кілки з підробленими,
подібними знаками.

ВАЖКИЙ ЗАРОБИТОК

До одного українського поета стар-
шої доби прийшла «лячка живностіцьо-
ва». Показалося, що в ній була дичина,
її надавцем одніє письмамака.

На другий день явився сам нада-
вць дивного пакунка. Сердечно при-
витався з поетом, зараз витягнув руко-
пис своєї драми і почав його читати,
щоб почути погляд поета про його
варгість. Ледви молодець почав читати
свій «твір», поет поставив молодецьві
руку на плечі і сказав:

Хвилинку, добродію, зараз прийду.

Тоді пішов до кухні, приніс з неї
дичину і віддаючи її письмаці, ска-
зав:

Радше заберіть собі свою дичину,
чим мав би я так тяжко запрацювати
собі на обід.

—0—

НЕБЕЗПЕКА

Ваш батько, як чую, захорував.
Пrawdopodobно хвороба не є заразлива?

І я так думаю. Лікар каже, що
він перепрацював.

0—

НЕМА ТО ЯК ДІВОЧА НАІВ- НІСТЬ

Славця і Ромцьо «роблять туру». На краю вулиці бачать робітника, що лупає каміння.

Ромцьові стало його жаль:

— Бачиш, Славцо, який тяжкий хліб має той чоловік!

— То так виглядає його хліб? А я думала, що то каміння!

—0—

Вілачуйте передплату на 2-гий піврік 1936 р.

Хто вишле до 20. ц. м. 5.50 зл. (півріч. передпл.), дістане несподіванку.

Подобиці читайте в попередному числі.

АДРЕСА РЕД. І АДМІН.: «КОМАР», ЛЬВІВ, КОСЦЮШКА 1/а., тел. 106-13, 230-13.

Передплата в краю, Австрії, Чехословаччині й Угорщині річно з гори 10.— зл., піврічно 5.50 зл., місячно 1.— зл.
Для заграниці 3.— ам. дол. річно. Почтове конто: 500.286.

В-во «Українська Преса» (Іван Тиктор).

Друк. Медичкий — Тиктор, Львів, Бляхарська 9. Тел. 234-76.

Відп. ред.: ЛЕВ ЧУБАТИЙ.